ſoror mea ſponſa. ¶ Secūdū ē deſidiū
deguſtatōnis dulcedinis diuine / qđ rñdet
ſecūde ꝑfectioni eiꝰ in verbo. Nā et ſi non
poſſit ī hac vita haurire īmediate de ipſo
fōte diuine ſuauitatis deſiderat tamē ad
hoc ꝑuenīe ī vita beata. Iuxta quod ait
illa ſancta aīa pš. Sitiuit aīa mea ad deū
fontē viuū ⁊c. Et ī hac ſiti feruidi deſiderij
deriuat hic aīe ſaltē aliqua gutta ꝑliba-
toria diuīe ſuauitatis. Ex cuiꝰ guſtu oīa
creata reddunt aīe īſipida et penalia iux-
ta illud gregorij Guſtato ſpū deſipit oīs
caro ad moduȝ languētis cui oīs cibꝰ eſt in
ſipidꝰ. Vñ illud dicit deſiderium langue-
factiuū quo cor poſt vulnꝰ amoris ſuſceptū
fit ita languidū ꝙ neſcit niſi ſuſpirare ad
dilectū in tantum ꝙ non poteſt ab eo ocu
lum ſui deſiderij auertere ad momētū. Ex-
ēplū de maria magdalena que nō potuit
a monumēto recedere ad momentum nec
volebat conſolationē recipe ab aliqua cre
atura vñ Origenes ī ꝑſona ſua dicit one-
roſi ſunt mihi inꝗ̄ omnes cōſolationes gra
uant me et non conſolant me. Ego quero
creatorē et ḡuis ē mihi ad vidēduȝ oīs cre
atura. Tali languore eſtuabat ſponſa cum
diceret. Canticoꝝ. v. nūciate dilecto meo
quia amore langueo. ¶ Terciū ē deſideriū
oꝑationis deifice quod reſpōdet tercie ꝑ
fectioni aīe in verbo eterno. Nam hoc de-
ſiderio cor ita dilatat ꝙ homo a ſeipo de-
ficit et nichil penitꝰ oꝑatur ſecunduȝ illud
pš. Deficit cor meum. Memor fui dei et delectatꝰ ſum et exer
citatꝰ ſum et deficit ſpūs meus. Exemplū
in regina ſaba que vidēs ſapientiā et mag
nificētiā ſalomonis nō habebat vltra ſpm̄
vñ tale deſideriū dicit defectiuū. ꝓ quāto
facit deficere in hoīe oīe quod deus nō ē
In qua defectione deꝰ oꝑatur in aīa oīa
oꝑa ſua iuxta illud pſa. xxvj. oīa oꝑa nr̄a
oꝑatus es domine. Hoc triplici deſiderio
eſtuabāt iſti ſācti martires declara ex paſſi
one eorū. ¶ II Sequit de ſecūda habi-
tudine qua ydea iſtorū ſanctorū domino-
rum ſe habuit ad creaturas. Vnde dicitur
Primogenita ante omnem creaturam ⁊c̄
Quia em̄ omnes creature facte ſūt in tpe
ydee vero in verbo fuerūt genite in eter-
nitate. Ideo de quolibet iſtorū ſanctorum
bene dicitur ꝙ ſecunduȝ eē ydeale ꝑceſſit
omneȝ creaturaȝ Sed dicet aliquis que ex
hoc eſt comendatio iſtorum ſanctorum cū
hoc idem dici poſſit de qualibet ydea cuiuſ
libet creature ita de muſca ſiue de angelo
Ad hoc dicendum ꝙ ydee ille poſſunt conſi
derari dupliciter Vno modo in habitudine
ad ipſam diuinam eſſentiam in qua ſubſi-
ſtunt et ſic ſunt omnes eque nobiles quia
ſunt ipſa eſſentia diuina Alio modo in ha
bitudine ad creaturas quas repñtant Et
hoc modo ydee non ſunt eiuſdem nobilita
tis non quidē in eſſendo ſed in repñtando
quia ydea repreſentans ī deo eſſentiā an
geli eſt multo nobilior ea que repreſentat
eſſentiā muſce ſicut etiam eſſentia angeli
eſt nobilior quam eſſētia muſce. Sic etiam
ydea anime chriſti multo nobilior erat y-
dea cuiuſlibet alteriꝰ anime. Quia ſecun-
dum hanc ydeam deꝰ ꝓuidit in eternitate
ꝙ anima illa ī tempore erat vnienda ver
bo in vnitate ſuppoſiti ſimiliter eſt de ſan-
ctis dominis / quos deus preuidit tam glo
rioſo martirio triumphatores. Et ideo quā
tum ad illum reſpectū in conſpectu dei pri
ores erant multis alijs animalibus. non ſo
lum prioritate originis eo modo quo dictū
eſt ſed etiam prioritate dignitatis. Vnde
de eis dici poteſt illud ſap. iij. Et in tempo
re erit reſpectus eorum. Licet enim in re-
ſpectu eternitatis eſſentia diuina omnes
ydee ſint equales in reſpectu tamen ad
tempus actualis exiſtentie iſti ſancti mul-
tos precellunt. ¶ III Ex ꝑmiſſis poſſumꝰ
accipere documentum morale ꝙ quilibet
homo circa ſpei fiduciam pro eo habere
debeat ꝙ deus aliquid boni in eterna ſua
predeſtinatione de eo preuiderit et cona
tur ad hoc quantum poſſit ut illud boni de
eo preuiſum ſuum ſortiatur effectum. pre-
deſtinatio enim rebus non infert neceſſi-
tatem ſed eo exigit cooperationem liberi
arbitrij. Nam ſicut deus aliquem ſaluandū
preuidit. Sic et modum quo ſaluari debe
at. Et ſecundum hunc ſenſum dicunt ſancti
ꝙ predeſtinatio orationibus adiuuatur nō
ꝙ orationes mutent predeſtinationem /
ſed quantum ad effectum predeſtinatio-
nis iuuatur oratio et ſic liberum arbitriū
cooperatur predeſtinationem iuxta quod
dicit. Auguſtinus. Si non es predeſtina-
tus fac ut predeſtineris. Quod ſic intelli-
gendum eſt non ꝙ ipm̄ temporale cauſet
eternum ſed ꝙ eternum coexigit tempora
le ſcilicet cooperationem liberi arbitrij. Et
eſt ſenſus fac ut predeſtinaris id eſt ut pre
deſtinatio in te ſorciatur effectum quod nō
fiet ſine te. Et ſic fuit de iſtis glorioſis mar
tiribus dominis noſtris qui predeſtinati
ab etrno fuerunt ad magnam gloriam in
celo poſſidendam. Et per glorioſum mar-
tirum quod deus preuidit eis pro fide chri
ſti in tempore paſſuros. Quo tempore ad
ueniente et maximiani inſania contra /
chriſtum eſtuante ipſi libera voluntate

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0346
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt